

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volilna zmaga v Kopru.

V letošnjem 7. številki pisali smo, uvaževaje nepovoljni rezultat zadnje ljudske štetve v Istri in žalostne razmere tamošnjih naših sorodnikov:

„Toda obupavati nam nikakor še nij, tudi smo Slovenci sangviničnega temperamenta, da vedno upamo in gojimo nado na božjo previdnost in cesarsko vlado. Bode li jedna ali druga začela se zanimati za nas, bode li vlada izprevidela, kam jo tira malomarnost in neodločnost, kako sama sebi koplje jamo, kazala bode bodočnost.“

Mi pa za zdaj moramo pomagati si sami. A tudi sami nijmo več! Mnogokrat, osobito pa pri pogrebi dr. Bleiweisa in A. Šenoe sklenili smo zvezo z našimi brati Hrvati, kateri morajo čuvati v Istri jednake interese, kakor mi. Tu nam je tedaj skupno polje delavnosti in boja, in če postopamo vzajemno in energično, bode bratska vez še trdnjša, zavednost slovenska v Istri iskrenjša in končno naša zmaga gotova.“

Veseli nas, da so se naše besede tako hitro uresničile, kajti, kakor smo uže poročali, pri zadnji volitvi v Kopru izvoljen je g. Vekoslav Spinčič, rodom Kastavec, c. kr. okrajni šolski nadzornik in priznan pisatelj hrvatski,* deželni poslanec za ta volilni okraj in to s 60 proti 13 glasovom vsled vzajemnega delovanja Hrvatov in Slovencev.

Slovenski element ima sicer v koprskem volilnem okraju veliko večino, zato se je tudi v prvi vrsti kandidatura ponudila velečastitemu g. Juriju Janu, dekanu v Dolini, a ta je nij hotel prevzeti, temveč je v svoji izredni rodoljubnosti iskreno priporočal kot kandidata g. Spinčiča. Ta lep vzgled vplival je kaj dobrodejno na volilce, Slovenci in Hrvati bili so jednega duha in tako je prodrl narodni kandidat nasproti lahonu, tako je dozorel prvi plod skupnega delovanja, vzajemnega boja.

Ta volilna zmaga je najboljši in najprimernejši odgovor na tržaško bombo, ker vedno nenasitljivej in v politiki do zdaj nazasluženo srečnej Italiji resnobno veli, da je Istra še slovanska in nikakor še godna za italijanska hrepenenja in zahtevanja.

Vso vzhodno obal jadranskega morja smatrali so do zdaj Italijani za svojo, saj je po primorskih mestih nadvladal italijanski živelj, saj so bile vse oblasti le Italijanom prijazne, kateri so v svoji preživej domišljiji uže sanjari o italijanskem kraljestvu do višin julijskih planin ter razobešali po prodajalnicah zemljevide, na katerih je bodoča italijanska kraljevina razširjena do Postojine.

Iz teh sanjarij pa jih je nemilo prebudila sijajna in v svojih nasledkih prevažna narodna zmaga naših dalmatinskih bratov v Spljetu in kot dodatek novejša slovensko-hrvatska zmaga v Kopru, obe zmagi izvojevani po lastni moči, brez vladne podpore.

Slovenski živelj v Istri pričel se je zavedati, in akoravno v slabem materialnem stanju, začel je zmagonosno boj z Italijani, ki imajo v rokah vsa mesta in vsa boljša posestva, ter zaščito in potuho pri s slepoto udarjenih oblasteh. Zmaga priborila se je tedaj z nejednakim orožjem.

Nij tedaj smelost, ako po teh premisah izvajamo zaključek, da bode Slovanstvo v Istri še vse bolj krepko, bolj intenzivno napredovalo, ako mu bode vlada le nekoliko bolj naklonjena, ako pospešuje ali vsaj ne ovira njegovega narodnega in materialnega razvoja. Potem bode Slovanstvo v Istri trden neprekoračljiv jez proti italijanskemu hrepenenju, ob enem pa zvesta podpora naše Avstrije.

Sueški kanal in Egipt.

Ker Egipt in velevažna morska cesta, kakeršna je sueški prekop, vzbujata denes največjo pozornost in vsestransko politično zanimanje, naj v naslednjem podamo nekoliko podrobnejših dat.

Idejo sueškega prekopa izpeljal je, premagavši mnoge težave, znani Francoz Lesseps. Obrnil se je najprej do visoke Porte, a ta ga je odvrnila kar naravnost, na roko pa mu je bil tedanji podkralj Said paša. Dali so mu „Ferman“, in s tem v roci sestavil je Lesseps društvo s privilegijem na 99 let. Ko poteko ta leta, je kanal lastnina Egipčanov. V 25. dan aprila 1859 pričelo se je delo. Materialne ovire bile so velikanske, vsega treba je bilo dovažati, celo vode za piti, v kateri namen je bilo dan na dan 1600 tovornih velblodov na potu. V 16. dan novembra 1869. l. bilo je slovesno otvorjenje, pri katerem so bili vsi evropski mogotci, ali po svojih dostojanstvenikih zastopani. Sijajne svečanosti pri otvorjenju so kediva stale nad 20 milijonov frankov.

Sueški kanal je 160 kilom. ali 86½ pomorskih milj dolg; na dnu je 22 m., ob morski gladini 58—100 m. širok in povsod vsaj 8 m. globok. Vкупni stroški za prekop in prve priprave znašali so 491 milijonov frankov, stavbe in inventar cenijo se na 21 milijonov frankov. L. 1872 dajal je kanal uže 2 milijona dobička; l. 1878 bilo je dohodkov 31 milijonov, stroškov pa 16 milijonov, tedaj 15 milijonov dobička. L. 1870 preplulo je 486 ladij prekop, l. 1881 pa uže 2727 ladij z več nego 5 milijoni ton blaga in dohodki povišali so se nad 51 milijonov. Na razne države razdeli se po sueškem kanalu prepeljano blago tako-le: Angleška 4.792.117 ton, Francoska 289.325, Nizozemska 187.900, Avstro-Ogerska 115.776, Italija 113.252, Španjska 103.500, Nemčija 59.515, Rusija 42.765, Belgija 22.874 ton itd. Od vsega blaga, kar ga je šlo skozi kanal, pripada 82 odstotkov Angleški, naravno tedaj, da je ta država tam doli najbolj interesovana. Vožnja ladij skozi kanal traje 16 ur, ker hitrejša vožnja nij dovoljena.

LISTEK.

Skobeljevu v spomin.

I on mlatežnij, prosit burji,
Kak' budto v burjah jest pokoj.
M. Lermontov.

Rojaci, veste, kaj je vsenarodno gorje, kaj je brezmejna žalost, razprostrta nad vso državo? Da, ni več ni menj ne morem vam povedati povodom smrti Mihajla Dimitrijeviča Skobeljeva: Rusija trpi strašno vsenarodno gorje v najsijajnejšem pomenu besede! Celo vražje kardelo naših inozemcev, ki so še nedavno kričali za ljubimcem vsega istinito ruskega: „šovinist“, „mladič“ . . . celo ta protislovenska zarota, na kolenih plazeča pred evropskim zapadom, obmolnila je h krati ter molči, ali pa tudi „plače“! — Tako splošno skrb čutijo narodi v svojej zgodovini le redko, tak splošen jok in stok sliši se v harmoniji razvoja narodov le po stoletjih. Istinito, veliki ljudje so redki, daj Bog, da bi na vsak vek bil po jeden ali po dva . . .

Meni se ve da ne more biti namen izražati vam svoje žalosti, tudi ne predavati vam, kar je

storila Moskva in vsa Rusija sploh v 25.—28. dan junija st., ko je spremljala svojega velikega polkovodca k večnemu pokoju; za to bila bi moja roka preslaba, a predali „Slov. Naroda“ premali. Hočem samo priobčiti vam nekatere črtice, iz kojih si lahko predstavljate, kaj je Rusija izgubila v generalu Skobeljevu.

Pri tem ne bom zajemal iz domačih virov — ti so prežalostni, preobilni, — kar vam bodi največji dokaz zares historičnega pomena genija pokojnega Skobeljeva — a čujmo glas učenega tujca, sovražnega, domovini umrlega velikan in torej gotovo ne pretirajočega njegovih zaslug in talentov.

Nedavno izdal je Anglež Marvin knjigo pod zaglavjem: „Rusko agresivno dviganje k Indiji.“ „Nov. Vr.“ prevelo je prvo iz te zanimljive knjige nekoliko odlomkov, katerim je predmet pokojni Skobeljev.

Marvin je pohodil Rusijo februarja t. l., precej po pariškem govoru Skobeljeva. O svojem potovanju v Rusijo Anglež piše: „Po vsej poti slišalo se je v razgovorih samo ime Skobeljeva. V Berlinu ponavljalo se je vedno njegovo ime v mirnih in v vzbujenih besedah vseh razredov občinstva. Obstal sem pred oknom prodajalnice, kjer je visela karta

Rusije; k istemu oknu prihtela je tropa učencev in začela je prepirati se o zlobi dni. „Vidiš cesto, po katerej dospemo do Petrograda in tamkaj pokažemo Skobeljevu!“ rekel je jeden izmed njih. — „Kaj pa, če oni dospejo v Berlin?“ zavrnil je drugi. „To je nemogoče,“ zaključili so mladiči. Za učenci prišla je množica doraščene gospode, katera je v kratkih, pa bolj krepkih vzklikih izražala sovraštvo na Skobeljeva in Slovanstvo sploh.

Prispevši v Rusijo, sestlal se je Marvin s Skobeljevim. „Nikoli nijsem srečal človeka,“ nadaljuje Anglež, „kateri bi na me napravil tako čarodejen vtis, kakor Skobeljev. Če bi ga videl Carlyle, pomladel bi na mnogo let, kajti v njem bi oživel navdušenje, katero je gojil do velikanov svojih historičnih raziskavanj.“

Beseda je zašla o srednje-azijskem vprašanju. Zanikavaje namen, zavladati Merv, koji pripisavajo Rusiji, rekel je Skobeljev mej drugim: „Nam tega nij treba, dokler bo živel spomin na Geok-Tepe. Jaz menim, da dolgotrajnost miru v Aziji zavisi naravno od strašnosti udarca, katerega prizadenem sovražniku v boji. Smrtne kazni generala Roberta v Kabulu bile so pomota. Kakeršna koli bila bi kazni, kazali bi samo iznajdljivost azijskega des-

Egipet zavzema 1.021.000 štirjaških kilometrov (1 štirjaška milja = 55 štirjaških kilometrov), prebivalstvo pa 5½ milijona.

V vsej tej prostrani zemlji pa je v istini le dolina ob Nilu in tako zvani Nilov Delta plodovit, tedaj ozemlje kakih 30.000 štirjaških kilometrov, katero je od Delta naprej povprek po 30 kilometrov široko. Kakor daleč seza povodenj Nila in kakor daleč je voda napeljana po vodotokih, tako daleč je zemlja izredno rodovitna, naprej pa je puščava. Tri četrtine prebivalcev so felahi, (arabski felah = poljedelec, kmet). Deželni jezik je narečje arabskega. Trgovina je velika. Uvozilo se je l. 1880 za 140 milij., izvozilo pa za 260 milijonov mark blaga. Izvaja se najbolj žito, pavlca, sočivje, predivo, gumi, dateljini, sesam, sladkor, laneno seme. Vse železnice so 518 kilometrov dolge.

Glavno mesto Kajiro broji blizu 400.000 prebivalcev, Aleksandrija 212.000, Tanta 60.000, Zazig 40.000, Suez 15.000, Damiette 29.000, Rosette 21.000, Sint 30.000, Port Said 12.000, Mansura 16.000, Kartum 50.000, Obed 12.000 prebivalcev.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 12. avgusta

Nemški cesar Viljem prišel je v sredo obiskat našega presvetlega cesarja. Ta **shod v Ištu**, ki je zapisavati le starej navadi in osebnemu prijateljstvu avstrijskega in nemškega vladarja, pride raznim našim listom ravno prav, da kujejo vsak po svoje po njem in izkujejo vsak zase in za svojo stranko poseben političen kapital. „Neue Freie Presse“ je tako hitela, da je uže prej ta dan prinesla veseli uvoden članek, ki pa ravno zbog veselja mrgoli od samih konfuzijonov in pustolovnih domišljotin. Posebno pa je nemško nacionalna ta tetka huda zopet na Čeha, in ko bi bilo po njenem, sklenila naj bi se nemško-avstrijska zveza in avstrijski in nemški vojaci naj bi šli v Čeha ter pomorili vse do zadnjega, tako nekako, kakor Herodež v Betlehemu. Potlej bi bilo za „N. Fr. Pr.“ ravno prav. Če nadalje govori v tistem prazničnem članku „da bi nova politična šola rada razrušila historične državne organizme“, — pač ne pomisli, da s tem bide sama sebe in — was drum und dran hängt“. — Predvčeranjim popoldne poslovil se je cesar Viljem od Iša.

Cesarjevič Rudolf vrnil se je s svojo gospo soprogo v sredo v Schönbrunn z lovskih razveseljevanj na Sedmograškem, kjer je visoka gosta narod pozdravljat z velikimi ovacijami.

Trgovinsko in obrtniško zbornico v **Spljetu** je ministerstvo razpustilo, ker se še zdaj niso izvršile dopolnilne volitve za leto 1880 in ker zbornica uže poldrugo leto ni ustrojena pravilno in zakonito. Spljetska trgovinska zbornica bila je doslej po svoji večini ustavaška, za tega delj zagovarjajo njene pogreške listi nemško-nacionalni in se srdijo, češ, da je zdaj podleгла le napadom Slovanov in Taaffejevi vlad, katero v Spljetu zastopa pravični okrajni glavar Conrad. Ali dekret jasno razkazuje

pota. Temu so domačini uže privajeni; pa to še nij vse. Kazni, in posebno smrtni, vzbujajo v domačinih sovraštvo. Meni bla bi ljubša vstaja cele provincije, nego smrtna kazen jednega domačina. Če jih premagate s silo in jim pričinite strašen udar, se temu pokore kakor volji božjaj. Moj sistem je, izvesti na jedenkrat silni udar, in potem nadaljevati do poslednje sile neprijateljske. Ko se je doseglo to, potem postopa se s p emaganim sovražnikom rahlo, kri preneha teči in na to nastopi stroga disciplina.

Beseda prošla je na boje v srednji Aziji, ktere je bil Skobeljev do pokorenja Hive. Predlagaje Marvina narisati bitko pri Mahrami pod vodstvom Kaufmana. Vzel je Skobeljev list papirja nekoliko raznobarvenih svinčnikov izmeji 30—40, dobro zaostrenih in ležečih pred njim na mizi. Podvzdignivši mehko sedalo k mizi, začel je s čudno bistroto risati plan okolice Mahramske. Da si je to bil samo črtež, vender je začel tako, da je najprej označil razmere. S pomočjo raznobarvenih svinčnikov označil je jasno lego mesta in vojsk. Podrobnosti plana nijso zatemnjevale jasnosti črteža in imena krajev spremljalo je število vojakov. Ko je bil črtež zakoučan, vidno je bilo, da je bil boljše dovršen, nego množica planov, priloženih k popisom naših poslednjih bitek v Afga-

protipostavnosti trgovinske zbornice, in tako je čisto prav, da so napovedale se nove volitve, katere izvršijo naj se — Bog daj! — povoljno za hrvatsko-slovansko stranko v Dalmaciji. Korak za korakom!

Dalmatinski deželni zbor letos ne bo skličan, dasiravno je tega prosilo več dalmatinskih občin. Odgovorili so jim z Dunaja, da za to ne, ker razmere v Boki nijso še urejene in se v Hercegovini z nova prikazujejo vstasi.

Črnogorska vlada izdala je po ministru Maši Vrbica podpisan poziv, da se imajo vsi ubežniki **iz Hercegovine** povrniti domov mej svoje, kajti Črna Gora da jim ne more dajati nobenega živeža več.

Vnanje države.

Srbski kralj Milan šel je včeraj na potovanje. Velike ovacije z narodove, veljaške in uradniške strani želele so mu „srečen pot“. Da se posvetuje z zdravniki, ostane kralj Milan tri dni na Dunaji, potem pa ide v Gleichenberg ali pa v kake francoske toplice. Ko popolnem okreva, nekako v petih tednih, soideta se najorz z našim cesarjem Francem Jožefom.

Iz Bejruta v **Siriji** je prišla novica, da je bil tam umorjen mohamedanec in da ta umor podtikajo kristijanom. Pri pogrebu grozili so muzelmani kristijanom in vpili: „Dajmo jih, kristijane!“ Vstred tega bežalo je veliko kristijanov v gore, ker se boje, da bi jih poklali vse. Ker je v Siriji vse napeto in nijso tamošnji turški vojaci nič vredni, se je prav zares bati, da mohamedani zdvijajo in začno mesariti na vse strani.

Na **Angleškem** prišla je mej gornjo in spodnjo zbornico mir in sprava tudi glede zakona o zastalih zakupninah. Gornja zbornica je odjenjala ter se nij upirala spodnje zbornice ukrepom; celo vodja opozicije Salisbury je izjavil, da neče na dalje nasprotovati temu zakonu, ker da nijma dovolj somišljenikov in ker tudi to ne kaže zdaj, ko ima Angleška skrb na Irskem in v Egiptu. Gotovo lep vzgled vsem tistim, ki osobo svojo stavijo nad stvar!

O **Egiptu**: Angleški listi prinašajo zdaj podrobnejša in bolj natančna poročila o boji mej Angleži in Arabijevo avant-gardo zadnjo soboto. Sploh pripovedujejo angleški generali in dopisniki velikih londonskih časopisov na egiptovskem bojišču, da Arabi paša nijma pri Kafr-el-D-uaru toliko in tolih vojakov, kot so to nekateri trdili; to da se je videlo zadnjo soboto. Tudi bi bili tedaj Angleži spoznali, da bodo primerno brez velikih težkoč potlačili egiptovsko vojsko. Egiptani so se pač hrabro držali v ognji, ko pa so videli Angleže, blajajoče se proti njim, umaknili so se kaj hitro nazaj. Njihovi pešci so še dosti slabše streljali nego li angleški; artilerija pa je dobro delala, vender so jo povsod premagali Angleži. Ako bi bili Angleži imeli konjike pri rokah, dosegli bi tisti dan veliko, egiptovsko vojsko bi bili prestigili in vjeli. V nedeljo dospele so v Aleksandrijo znatne čete, včeraj pa je imel priti general Wolseley, a tudi druge čete še, posebno pričakujejo pa kavalerije. Angleška posadka postala bode tako 10.000 mož močna, in vprašanje nastane, ali ne bo general Wolseley pričel pravo vojno proti Arabiju, predno se mu vojska pomnoži še za druge čete, ki bi poslednje predvčeranjim morale odjadrati z Angleškega, če se držijo določenega programa. Najbrž prisilile bodo angleškega

generala razne okolnosti, da pospeši svoje delovanje. Jeden tak razlog bi bil ta, da v Aleksandriji uže primanjkuje vode. Pri Abu-Hummusu odjezili so namreč kanal Mahmudieh, in zdaj komisija za vodo v Aleksandriji ne more drugače, nego da vodo le štirikrat na dan razdeljuje ljudem. Ker se vrača vedno več beguncev, ker prihaja dan na dan angleško vojaštvo v Aleksandrijo, za tega delj je pomankanje še večje. Priskrbeti torej armadi, prebivalcem sploh in živini vodo, treba bo gledati, da voda zopet redno in pravilno prihaja v Aleksandrijo. In ravno ta potreba svetovala bo, da angleško poveljništvo začne poprej operirati, nego je to bilo določeno s kraja. Tudi s čisto militarnega stališča bi to bilo dobro in na mestu. Kakor nam poroča predvčerajšnji telegram, odšlo bi bilo včeraj 6000 turških vojakov v Egipet in to je znamenje, da se misli sultan v resnici vplesti v egiptovsko vojno. Treba je le še, da se Anglija in Turčija domenita o pogodbi vkupnega delovanja. Angleška vlada še vedno zahteva, da morajo turške čete stopiti pod vrhovno poveljništvo angleško. Če se to zgodi, nij nič čudnega. Leta 1840. je Turčija rada dovolila, da so pri Saidi in St. Jean d'Acre bojevali se kristijani in mohamedani proti isto tako muzelmanskim egiptovskim četam Mehemed Alija. V krimskeji vojni stal je Omer paša pod komando angleško-francoskih generalov, in v zadnjih vojnah proti Srbiji, Črnej Gori in Rusiji storil bi Abdul Hamid rad ravno tako, če bi si bil le zaveznikov dobil. Ali denes stoji stvar drugače za sultana, kot ob navedenih dogodkih. Izlamsko gibanje v Egiptu in sredi v vrtincu Arabi paša: to dvoje plaši sultana, da bi se popolnem Angležem v roke dal ter bojeval se proti svojemu nekdanjemu agentu, ki je bil za Angleže in Evropece v Egiptu to, kar Hadži Loja v Bosni za Avstrijce, in Ali paša za Črnogorce. Nij dvomiti, da je imel Arabi paša do zadnjega časa prijateljske zveze z oficijalnimi krogi v Aleksandriji. Vse to in jednako Angleži dobro vedo in sklenili so — zdi se —, dovoliti Turkom le tedaj v Egipet, kadar bo sklenena vojaška pogodba; admiral Seymourovo brodovje se v jedno mer izprehaja mej Aleksandrijo in Port-Saidom, da za brani Turkom stopiti na kopno, če bode treba. Vedno pa je še mogoče, da pride turška vojska v Egipet z dovoljenjem angleškim ali pa tudi brez njega, in tako pripraviti se bo treba Angležem za vse slučaje, to je razširiti operacijski delokrog in zavarovati ga proti vsem napadom s suhe in mokre strani. Denašnja situacija označiti bi se dala po tem takem tako-le: Angleži so zdaj, ko jim je došlo pomoči, uže v stanu in v moči, prav kmalu pričeti z akcijo. To dalo bi se voditi na dve strani, in sicer v severno-vzhodnem pravci proti Abukiru in La Rosette z združeno pomočjo brodovja in vojakov na suhem, da se namreč tako razširi obrežna osnova — potem pa z operacijo na suhem v južno-vzhodnem pravci, priboriti se Abu Hummus in uredi kanal Mahmudieh, ki mu je tam zaježena voda. S tema operacijama utrli bi si tudi varno in zanesljivo pot za oskrbovanje svojih vojakov. Če bodo torej te misli prevladovali v sovetu angleškega poveljništva, po tem bi bila napad z zadnje sobote in pa zadnji ostri razglas kediiva znamenji, da se kmalu vname prava vojna. — Arabi paša odločil je jeden del svojih čet proti sueškemu kanalu, da bi anglo-indiškemu oddelku ne dali stopati

 Dalje v prilogi.

nistanu. Besed nij iskal, da si je opisaval prepo-
drebno in njegovo objasnilo nij trebovalo ni najmanjšega pojasnila. „Ko je Kaufman ogle dal stojanke“, nadaljuje je Skobeljev, „obrnili se je k štabu in povprašal: Kdo ve kaj o bitki pri Ferageši? Jaz sem čital vse, kar se je nje tikalo, pa molčal sem, čakal sem odgovora družih čestnikov. Nobeden nij nič vedel o tem boji. Tedaj sem ga jaz razložil generalu. Mi nijsmo storili pomote, katero je dovolil angleški general na prvi dan bitke pri Ferageši. Mi smo precej zavzeli visote, obšli vruga in pognali ga v reko, katera je zastala od človeških glav. Kokanci izgubili so od 66 tisoč 20 tisoč, mi pa samo 18 mož. Ta dan sem jaz poveljeval oddelek konjice.“

Marvin priobčuje prezanimljiv vzgled neustrašnosti in smelosti Skobeljeva v poslednji Ahal-Tekinskeji ekspediciji. Čez nekoliko dni po vzetji Ashebada naletel je Skobeljev pri razvedavanji na mnogobrojno četo jahajočih Tekincev. „Kaki ste vi ljudje?“ vprašal jih je general. „Miri Tekke“, odgovorili so konjiki. „Kako morem verjeti vam, če ste oroženi“, nadaljeval je Skobeljev. „Tekinec nikoli ne laže“, odvrnil je možko jeden izmeji njih. „Dobro, če je tako, vi me spremiti do Ashebada“, velel jim je zmagovalc. Odposlavši s temi besedami svoje

spremlstvo, napotil se je k Ashebadu mej množico divjih roparjev, kateri so še nedavno bili se na življenje in smrt pod Geok-Tepe.

V istem listu priobčena je nenavadno resnična ocena M. D. Skobeljeva, in sicer izpod peresa pooblaščenca severno-amerikanskih držav v Rusiji, častnika Greena, iz njegove knjige „črtice vojnega življenja v Rusiji“: „Skobeljev vodil je svoje vojake tolikokrat v boj, kakor nobeden iz živečih generalov naše dobe, izvzemši Granta. Vsi njegovi naskoki bili so zmage, in samo po enem srečnem moral je odstopiti stojanko zmagonosnemu številu vragov. Njegov vojni genij je tolik, da sem trdno prepričan, da bo on, če preživi še 30 let, glavni poveljnik bodoče vojske izza vzhoda in v zgodovini tedaj zavzame mesto mej 5 največjimi polkovodci našega stoletja, mej Napoleonom, Wellingtonom, Grantom in Moltkejem.“

Da, Rusija in tvoja deca, nij zaman zasolžilo se svetlo oko tvojega carja, ko je zvedel, da mu je nemila smrt iz bodočega venca izbacnila tak biser, kakor je bil na veke nepozabljeni Mihajl Dimitrijevič, zvest sin svoje očetnjave.

Konečno bodi mi dovoljeno priobčiti še prekrasno nagrobno, katero je zložil V. Ivanov, 15 leten

proti Nilovemu Deltu. 2000 mož stoji s štirimi kanoni pri postaji Nefiseh, ki je komaj pet kilometrov na zahodu od Ismailije in ima to strateško važnost, da se tam železnice in kanal v Ismailijo in Suec delijo. Še dalje na zahodu zasedli so baje Arabijevi vojaki nekaj postaj železnice mej Zazazigom in Ismailijo, tako Mahsamah, Tel-el-Kebir, zatrjena in oborožena sta tudi Zullaiech in Abu-Hammad. Sueški kanal varujejo Angleži močno, zasedli so poleg Sueza in Ismailije še tretje mesto ob kanalu, namreč Port-Said, noč in dan patrolirajo angleške ladije po kanalu.

Dopisi.

Iz Škofje Loke 8. avgusta. [Izv. dop.] (Veselica.) Blagi namen veselice, koja se je priredila v čitalnici v Škofje Loke v nedeljo 6. t. m., privabil je veliko za narodno stvar vnetih Ločanov, kakor tudi tujcev. Kakor navadno, se je tudi zdaj pričelo s petjem, s kojim so gg. pevci v onih dveh pesnih, ki sta bili v programu pokazali, svojo zmožnost. Čast gosp. pevovodju in pevcem! Škoda pa, da zadnje pesni niso ponovili, akoravno je bila to splošna želja, in mestu te zapeli raje dve druge, ki ste se pa dokaj razločevali od prvih dveh.

Za petjem igrali so domači gg. dijaki Ločanom prav primerno igro: „Nemški ne znajo“, dokaj dobro. — „Koren“, kot župan, „Rezika“, njegova hči, sosebo pa „Robat“, kot uradni sluga, izvedli so svojo nalogo v popolno zadovoljnost poslušajočega občinstva, tako, da je naredila igra, akoprav se je „Grilec“ skazal neizurjenega v svoji nalogi, dober vtis na poslušalce. Za Robatom pruzročil je tudi jeden „vaščanov“ dokaj smeja mej zbranim občinstvom, kajti obnašal se je res v vsem hvale vredno. — Po končani igri vrtili smo se do ranega jutra. Vidi se, da Ločani niso zadnji v narodnih zadevah, marveč zavzemajo jako častno mesto mej zavednimi narodnjaki.

Iz Vipave 11. avgusta. [Izv. dop.] Sinoč okolo jedne ure je nastal požar v bližnji vasi Vrhpolje. Dva ob istem času iz št. Vida proti Vipavi jahajoča gospoda, izmej katerih je jeden izboren načelnik jednega oddelka tukajšnjega prostovoljnega gasilnega društva, zapazila sta uže iz št. Vida odhajajoča, velik žar na nebu. Čila njuna konjiča sta jo morala najhitreje vbrati in dospelši blizu Vipave, spoznata gospoda, da gori v Vrhpolji. Misleč, da je gasilno društvo uže na mestu nesreče, napotita se takoj tja gori, a pri farnej cerkvi v Vipavi zvesta, da v Vipavi še nihče za ogenj ne vé. Obrnivši konjiča, zdirjata nazaj v trg budit trobentača gasilnega društva. V malo minutah je bila vsa Vipava na nogah, trobentač jo je alarmiral, hodeč gori in doli po trgu. Z res obéudovanja vredno hitrostjo odšlo je gasilno društvo v Vrhpolje, kjer došlo je k sreči še do časa, da je siloviti element vsaj v toliko ukrotilo, da je ogenj lokaliziralo in da vender nij družega pogorelo, kakor hlev, vse ravno popolnem spravljeno seno in nekoliko hiše. — Nevarnost je bila strašna.

Šestošolec tretje harkovske gimnazije in ki je bila natisnena najprej v „Mosk. Ved.“ pod naslovom: „Na smrt generala M. D. Skobeljeva“:

Ne v smrtnom boju za Carja in za Rus
Ti pal, naš geroj nezabvenij:
V Moskvé Belokamennoj, v serdec Rusi
Ti umer neždanno, mgnovenno.
Davnolj tebja lavrami Russkij narod
Venčal kak rodnogo geroja?
I vot Ti vnezapno ot nas uletel
V obitelj svjatuju pokoja.
No serdec narodnoje budet venčat
Tebja neizmennoj ljubovju
I pomnit pro to, kak za Rus i Carja
Ti žertvoval sobstvennoj krovju.
V Balkanskij gorah, gdé, otvagoj gorja
Za volju Slavjan Ti sražalsja
Gorit k Tebê celago kraja ljubov
I pamjatnik večnij ostalsja.
No pamjatnik tot ne rukoju tvoren
Vozdvig jeho v slavnij ti bitvah
Svobodnija ženi i deti Slavjan
Tebja ne zabudut v molitvah.
Zasni že pokojno, naš slavnij geroj,
Tebja ne zabudet Rossija,
I Russkij narod vozneset za Tebja
Na nebo molenja svjatija.

F. M. Št.

ska, ker se je bilo bati, da veter pritise, in ker manjka vode v Vrhpolji. — Voda se je morala nazadnje dovaževati celo iz Vipave. Pri tej priliki se je jasno dokazalo, kako nujno potrebno je gasilno društvo, kajti istina je, da gre jedino le njej hvala, da nij prišla popolna katastrofa nad Vrhpolje, in zato zasluži to draštvo, da se tu javno pohvali in v občo podporo, zlasti pak onej sl. zavarovalnej banki priporoči, na katere vrata je prostovoljno gasilno društvo vipavsko doseglo konsekvntno zamen trkalo za pomoč, akoravno ima dotična banka ravno tu jako važna zavarovanja.

Od nemške meje na Štajerskem. 6. avgusta. [Izv. dop.] Audiatur et altera pars. — Ta misel mi je takoj šinila v glavo, ko sem čital odlični poziv slovenskemu dijaštvu „na jug“ v št. 168. Vašega velečenjenega lista. Poziv ta brez dvombe izvira iz narodno čutečega srca, kateremu so globoko znane muke in težave, ki jih po naših srednjih šolah imajo prenašati slovanski sinovi, trpinčeni s pedagogiški nezmislno nemščino. Za brezumno žival imajo Nemci svoje „Thierschutzvereine“, a za naše sinove — ustvarjene po božje podobi — le kruti jarm ošabnega germanizovanja. A ravno zdaj, ko je ves slovenski svet prešinila vesela in navdušena vzprejeta vest o vpeljavi slovenščine v srednje šole na Kranjskem, pomnožil se je naš up, da tudi na Štajerskem dosežemo v šoli iste pravice — ako le vztrajno delamo.

A k temu je treba, da ne zanemarimo nobenega sredstva, ki nam je na razpolaganje. Prvo sredstvo pa, na katero opiramo pravične svoje terjatve, je to, da se moremo izpričati z dovoljnim številom dijakov slovenske narodnosti. Ravno zaradi tega pa se mi v sedanjem našem položaji jako škodljivo zdi, vabiti slovensko učečo se mladež na — hrvatski jug. Če Slovenci iz naših gimnazij odidejo, ostaneje tam le še Nemci, in mi na Štajerskem nikdar ne pridemo do slovenskih srednjih šol.

Zato pa, slovenska mladež, ostani še za naprej na domačih učiliščih. Trpi voljno, kar je na tisoče Slovencev skoz celo stoletje trpeti imelo! Tvoje trpljenje bo narodova zmaga!

Drugo sredstvo, ki se nam ponuja in ki ga prezreti ne smemo, je izvenredno slab znanstveni uspeh na mariborski in celjski gimnaziji. (V Mariboru 143 propalih proti 192 godnim). Uzrokov tej žalostnej prikazni je gotovo več, a najvažniji je pač ponemčevalni zistem, ki se zdaj tako grozovito maščuje. Ta germanizatoričen zistem z veliko večino importiranih nemških profesorjev je kriv, da učitelji redko kje pri svojih učencih toliko malo zaupanja in spoštovanja uživajo, ko v Mariboru in Celji. Vsaj germanizacija nij zaupanja niti spoštovanja vredna; kako bi tudi, če se ravno po njej na umetni način ovira naravni in vsestranski razvitek duševnih moči naše mladeži! Teptanec pa naj bi ljubil teptalca? Nikoli ne! Če pa učenec ne čuti v sebi nikake vzvišene ljubezni do učitelja in njegovih predmetov, ne bode vztrajno delal, in nasledki so, kakeršne žalibog vidimo.

Pomoč proti temu zlu je v prvi vrsti izpolnitev naših šolskih terjatev. Ako je vladi Taaffejeve res mar, biti Slovincem pravičnej, mora tudi pri nas nastaviti slovenske profesorje in vpeljati v spodnjih razredih slovenske paralelke.

Naj bi naši veljavni možje, posebno naše slovensko društvo storilo o pravem času na odločujočem mestu odločen korak!

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) sklican je v 4. dan septembra t. l. vsled najvišjega patenta dne 8. avgusta t. l.

— (Včerašnja številka) našega lista zaplenilo je državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka z naslovom: „Še jedenkrat o šolskih nadzornikih“.

— (Jurčičeva slavnost.) Ker se je pri tej slavnosti nadejati telegramov od mnogih strani, opozarjamo in prosimo vse odpošiljatelje, naj telegrame napotijo na Višnjo Goro (Weichsel-

burg), ker v Zatičini nij brzojavne postaje. Odbor bode uže skrbel, da dobiv Zatičino došle telegrame pravočasno.

— (O pripravi za Jurčičevo slavnost) piše se nam 11. t. m. iz zatiške okolice: Priprave, ki se tukaj delajo za Jurčičevo slavnost, so res velikanske. Do muljavske cerkve se je po prizadevanji župana Spendala popravila cesta; od cerkve do Jurčičevega doma so naredili novo pot. Pred Muljavo bode Ljubljance pozdravil župan Spendal, a ko se pripeljejo v Zatičino, zatiški župan Mulej. Jurčičev dom bode z mlaji, slavaloki in zastavami primerno olepšan, tako tudi v Zatičini Fortunov vrt, kjer bode obed. Sploh se ljubljanski veliki trgovec, g. Fortuna, ki je tudi Jurčičev rojak, mnogo trudi, da bodo v njegovej krčmi v Zatičini slavnostni gostje kar najbolje postreženi in se je zaradi velikih priprav uže parkrat pripeljal iz Ljubljane v Zatičino. Dozdaj nam je samo iz Ljubljane prijavljenih blizu 200 gostov, vrhu tega je oglašnih mnogo jako odličnih domoljubov iz vseh krajev Dolenjske. Ako bode le lepo vreme, bode udeležba velika, slavnost velikanska. Tudi ženstva iz bližnjih krajev bode mnogo prišlo k slavnosti. Spominska plošča na Jurčičevem rojstvenem domu se denes vzdáva.

— (Vožnji red k Jurčičevi slavnosti.) Ker je od vseh strani pričakovati velike udeležbe pri Jurčičevi slavnosti in bi vsled tega zaradi mnogoštevilnih vóz lahko nastal na dolenski cesti kakšen nered, za tega delj slavnostni odbor razglašja in blagovoljno priporoča, da naj se vozovi vozijo tako: 1. godba; 2. slavnostni odbor; 3. „Sokol“ (prva polovica); 4. tuji in ljubljanski slavnostni gostje; 5. pevci; 6. Šmarijsko gasilno društvo; 7. „Sokol“ (druga polovica).

— (Istrski deželni zbor) sklican je v 20. dan t. m. v Poreč.

— (Primorski Slovenci) bili so v Miljah (Muggia) o priliki navzočnosti nadvojvode Karola Ljudvika vsaj tako močno, če ne močnejše, zastopani kakor Italijani. Nazdravili so vzvišenega gosta s krepkimi „živio!“ in močni zbor dolinskih pevcev prepeval je krepke slovenske zборе, kateri so občinstvu in tudi nadvojvodi tako dopadli, da je stopil k pevskemu zboru, pohvalil ga, pevovodjo g. Bunco pa vprašal o razmerah zbora. Pevci, z njimi pa mnogo občinstva, korakali so po Miljah za slovansko zastavo.

— (V vrhniške čitalnici) napravijo dijaki veliko veselico v nedeljo, 20. dan t. m. Zanimljiv program ob svojem času.

— (Knjižica „Anton Alojzij Wolf“) etc. dobiti je zdaj tudi pri Giontiniji v Ljubljani. Gospod spisatelj I. Lavrenčič, ki nas prosi to objaviti, pristavlja tudi, da so zdaj poravnani vsi stroški in da odslej pride vse namenu, „Narodnemu Domu“ in Bleiweisovemu spomeniku, v dobro. Torej je želeli, da se dobre in lične knjižice speča še obilno.

— (Mariborska čitalnica) napravi v nedeljo 13. t. m. izlet v Fravhajm, da počasti vrlega narodnjaka g. Divjaka ob priliki njegovega odlikovanja. Ob 11. uri bo tiha maša in potem vrši se odlikovanje v šolskem poslopji, kjer c. kr. okrajni glavar pripne odlikovanemu rodoljubu srebrn križec s krono.

— (V Velikih Laščah) bilo je sinoči dvakrat zažgano. Prvikrat prepodili so požigalce, a drugikrat posrečil se je zlojcem hudobni namen, in pogorela so štiri poslopja. Ti dan na dan tam doli ponavljajoči se požari so delo neke peklenške zarote, ki neprestano zdaj tu, zdaj tam požiga, katera ima svoj dom v Kočevji, katerej pa do zdaj še nijso prišli do živega.

— (Krava 13letnega dečka ubila) je v pretečeno nedeljo zjutraj v Malih Žabljah pri vipavskem Križu. Pasoč privezano kravo na vrvi, priveže si deček vrv tudi krog svojega života. Krava se splaši, vleče dečka v urnem diru za seboj in tako ga ubije.

— (Slovenska posojilnica v Mariboru) imela je v prvem polletju svojega delovanja nad 100.000 gld. prometa.

— (V Slovenskih goricah) je sadno drevje tako polno, da stari ljudje kaj jednacega ne pomnijo. Več je sadu, nego listja in vse, bodi jablana, hruška, sliva, mala ali velika, vse je tako obloženo, da komaj drži. Vse visi do tal, vse je podprto. Kupci prihajajo od vseh strani, drug hoče prehiteti drugega in mešetarji krožijo po okolici, nudeč denarje. Po vseh klancih in gričih cvilijo in ropočejo težko obloženi vozovi in za prodano ovočje stržilo se bode mnogo novcev. Hruške prodajejo se po 6 krajcerjev kilo, jabolka pa po 7 gld. polovnjak. Vinske gorice pa niso tako obsute z božjim blagoslovom, le v nekaterih posebno srečnih legah bo veliko in dobre kapljice.

— (Trtna uš) širi se vedno bolj, zapazili so jo na Dolenjem Avstrijskem in Ogerskem. Vsled te preteče nevarnosti je poljedelsko ministerstvo z ukazom dne 29. julija 1882 prepovedalo vsakeršno trgovino z vinskimi trtami po deželah, v državnem zboru zastopanih.

— („Hrvatska Vila“) razpošilja svojo 7. številko, katerej je naslednja vsebina: Primorci, roman (dalje); — Jacques Damour, prevod po Emilu Zoli; — Ob ornamentici, spisal Josip Hohnjec. — Dvie, tri o moderni Rusiji. Napisao Angelo de Gubernatis god. 1877. pohrvatilo K. Mohovič. — Franjo Krežma. Piše Fr. Š. Kuhač. — Listak. Tri pesni od Harambašiča, Demartinija in Poturičiča in prav lepe slike: Jug Bogdan, grad Spljet, hram sv. Dujma v Spljetu, načrti ornamentike, dvie nošnje za šetnjo in kot prilogo fotografski svetlotisek: „Prešestnica pred Kristom“ po slavnoznanem Tizijanovem originalu. Tekst in slike vredne so vse hvale.

— (Učiteljska konferenca.) Dne 31. avgusta t. l. imeli bodo učitelji mariborskega, bistriškega in šentlenartskega okraja svojo skupno konferenco. Obravnavali se bodo sledeči predmeti: I. Kako je slovniški pouk posebno sposoben učencem um vzbujati na delavnost in ga bistriti? Poročevalca g. Mohor in g. Leske. — II. Zakaj se ima ravno od ljudskega učitelja društvena ali občna izobraženost terjati? Poročevalca g. Kovačič in g. Leskovar. — III. Računanje na pamet na vseh stopnjah ljudske šole s praktično poskušnjo za višji oddelek. Poročevalca g. Mavrič in g. Cizelj. — IV. Sadje in vinoreja z ozirom na tukajšnje razmere in kako zamore ljudska šola sadje- in vinorejo pospeševati. Poročevalec g. Praprotnik. — Pri tej priliki bila bi želja izraziti, da bi se slovenska slovnica v 2. berilu nekoliko okrajšala, 8. berilu pa da bi se pridejala tudi slovenska slovnica. Želimo konferenci dober uspeh; morebiti slišimo od nje kaj slovenskega? Želimo jej ptujskega poguma! I, saj je g. nadzornik Robič učen in moder mož, ki ne črti ne naroda ne pravice. — Dalje bi bile koristno, da bi se vsled IV. točke pri tej konferenci učiteljem pri sadje- in vinorejske šoli razkazivalo o nevarnej trtnej uši, pokazal ameriški trs, in kako se cepkuje.

S Častite gospode člane „Sokola“ opozorujemo še enkrat na Jurčičevo slavnost v Muljavi in Zatičino ter prosimo, da se taisti blagovolé v praznik Vel. Šmarna dne 15. t. m. **zadnji čas** ob 4. uri zjutraj sniti na Fran Josipovem trgu, kajti **točno ob 1/2 5. uri** odpeljejo se vozovi. — Kdor po 1/2 5. uri pride, zamudi, ker se radi pičlega časa vozovi ob omenjenem času odpeljati morajo, tedaj ne bo moči, na nikogar dalje časa čakati.

V Ljubljani dne 12. avgusta 1882.

Odbor „Sokola“.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. avgusta. (Militär-Verordnungsblatt.) Cesarskim ročnim pismom odpušča se vsled lastne prošnje in zaradi ozira na zdravje Dahlen kot poveljnik v Sarajevu z izrazom popeljeva priznanja in s pridržkom nadaljnjega službovanja. Appel, general konjice v Sibiriji pa se imenuje poveljnikom deželne vlade v Sarajevu.

Razne vesti.

* (Petroleja) močne izvirke našli so zdaj tudi v Alsaciji blizu Weissenburga, ki dajo po 11.000 kilogramov na dan. Vrednost do zdaj pridobljenega petroleja znaša 120.000 mark.

* (Svetovna poštna zveza.) sicer znana pod imenom „Weltpostverein“, priobčila je zadnjič statistiko za leto 1879, oziroma poštni promet v 25 k tej zvezi spadajočih deželah. Objavljene številke so ogromne. Razposlalo se je 8280 milijonov pisem in listov; od teh spada na Evropo 5624 milijonov, na Ameriko 2366 milijonov, Azijo 205 milijonov, Avstralijo 73 milijonov, Afriko pa 12 milijonov. Povprek spada na vsakega človeka, računivši prebivalstvo zemlje na 1400 milijonov, po 5-9 pisem na leto. Največ poštne pošiljatev šteje Angleška, namreč 1587 milijonov, za njo pride Nemčija s 1200 pošiljatkami. Povprečno največ listov prihaja na posamične ljudi na Angleškem, 36-3 na leto, najmanj na Srbe, Turke in Bolgare, ki niti po jedno pismo na leto ne dobé.

Zahvala.

Podpisani slavnostni odbor zahvaljuje se najiskrenejše sl. društvu „Ljubljanski Sokol“ za njegovo blagovoljno, v resnici požrtvovalno sodelovanje pri brezovški veselici v prid „Narodnemu Domu“; zahvaljuje se prirčno č. gg. čitalniškim pevcem, katerim pa bodi razen teh skromnih besedij najlepša zahvala dolgotrajen spomin za prekrasno njih petje v srcih našega ljudstva; zahvaljuje se toplo gospodu Iv. Železnikarju, uredniku „Slovenskega Naroda“, za njegov govor; zahvaljuje se konečno vsem č. g. gostom, kateri so s svojo navzočnostjo povečevali narodno našo slavnost in s tem mnogo pripomogli v vzbujanje narodne zavesti na Brezovici.

Na Brezovici, v 8. dan avgusta 1882.

Slavnostni odbor.

Poslano.

Nad moj predlog pri okrajnej učiteljski skupščini v Litiji dne 19. julija spustila se je ljubljanska „Schulzeitung“ z nervozno vznemirjenostjo in v svetem gnjevu zapisalo je sl. uredništvo nekaj besed, ki res dovolj jasno označujejo njegovo „duševno obzorje“. S patetičnim glasom in z vzvišenega stališča naznanja se mi, da je moj predlog — otročje obrekovanje, ki svojej usodi itak ne more oditi (torej žuganje!), dalje, da kdor takogovori, je še jako mlad, še dalje, da mu možjani niso v pravem redu. In prečitavši še jedenkrat te neslane fraze, izpoznam z drhtečim srcem, da res nimam možjanov v pravem redu, kajti pri najboljši volji in z največjim naporom ne morem najti tiste „kindische Verleumdung“, pa tudi se mi ne vidi tako neovrgljiva resnica, da mora biti človek jako mlad, ako predlaga slovensk časopis v slovenske deželi! . . . Ali gospoda moja! Pobijte, pobijte v prvo moje dokaze, če tudi dvomite o njih veljavnosti, potem stoprav na dan s porogljivim „hinnrissig“ in s podobnimi izrazi iz nemškega „Schimpf-lexicon“.

Toliko v obrambo! Moj namen nij delati zdražbe, a branitev mi je svobodna! Gospodu dopisniku samemu bi svetoval elegantnejših manir in tudi to, da bi v prihodnje ne presojal mojega „duševnega obzorja“, ko vender prav dobro vem, kakšno je njegovo!

Anton Funtek,
učitelj.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	5173 gld. 17 kr.
G. Plzensky v Chicagu (Amerika)	35 " 90 "
Na kegljiščih g. Kapusa v Kamnej Gorici	5 " 72 "
Družba „pri Tomaževih“ v Kamnej Gorici	1 " 20 "
Iz pušice v gostilni ljubljanske čitalnice	2 " — "
" pri „Polarstern“	3 " 50 "
" v „Cafe Mercur“	4 " 30 "
" v g. Turkovej štacuni	1 " 20 "
G. Planinec Fran, železnični uradnik v Šent Petru	2 " — "
G. Janez Pečnik, župnik v Podgorjah	2 " 50 "
G. Janez Marinič, župnik v Lipi	2 " — "
G. Valentin Lesjak, župnik v Dvoru	1 " 50 "
Iz pušice v M. Hafnerjeveji gostilni v Strazhišč pri Kranji	5 " — "
G. Luka Lavtar, c. kr. profesor v Mariboru	5 " — "
Na igralnih mizah v ljubljanski čitalnici meseca junija in julija nabranih	23 " 61 "
Iz pušice pri „Permetu“	1 " 50 "
Dijaki goriške gimnazije	10 " — "
G. Fran Šumi v Ljubljani	3 " — "
Gospodična Fani Eckl v Ljutomeru	1 " — "
G. Radoslav Pukl na Dunaji	5 " — "
G. Pirnat Tomaž, trgovec in hišni posestnik v Ljubljani	5 " — "
Vkupe	5294 gld. 10 kr.

Dunajska borza

dne 12. avgusta.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld. — kr
Srebrna renta	77 " 60 "

Zlata renta	95	35
1860 državna o. pesojilo	130	25
Akcije narodne banke	825	—
Kreditne akcije	315	—
London	119	80
Srebro	—	—
Napol.	9	51
C. kr. cekini	5	65
Državne marke	58	50
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120
Državne srečke iz l. 1864	100	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	35
Ogrska zlata renta 6%	119	60
" " 4%	88	50
" " papirna renta 5%	87	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	60
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	—
Kreditne srečke	100 gld.	179
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	222	50

Tržne cene v Ljubljani

dne 12. avgusta t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	96
Rež,	5	04
Ječmen	4	23
Oves,	2	93
Ajda,	—	—
Proso,	4	70
Koruza,	6	80
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	—
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	80
" povenjen,	—	78
Surovo maslo,	—	75
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	60
Koštrunovo	—	28
Kokoš	—	30
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	50
Slama,	1	69
Drva trda, 4 kv. metre	5	80
" mehka, " "	4	—

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. avgusta	ob 7. uri zjutraj	733-83 mm.	+13-1° C	slabotna burja	jasno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	731-74 mm.	+24-4° C	slaboten gorenjec	deloma jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	733-90 mm.	+16-3° C	slaboten gorenjec	jasno	
8. avgusta	ob 7. uri zjutraj	734-45 mm.	+14-1° C	brezvetrije	deloma jasno	4-05 mm.
	ob 2. uri popoldne	732-82 mm.	+22-4° C	slaboten rzhod	deloma jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	734-04 mm.	+15-0° C	brezvetrije	deloma jasno	
9. avgusta	ob 7. uri zjutraj	734-56 mm.	+15-6° C	brezvetrije	deloma jasno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	734-10 mm.	+24-7° C	brezvetrije	deloma jasno	dežja.
	ob 9. uri zvečer	735-02 mm.	+17-6° C	brezvetrije	jasno	
10. avgusta	ob 7. uri zjutraj	735-96 mm.	+14-0° C	brezvetrije	deloma jasno	0-00 mm.
	ob 2. uri popoldne	734-96 mm.	+25-5° C	slaboten rzhod	deloma jasno	dežja.
	ob 7. uri zvečer	736-78 mm.	+18-6° C	brezvetrije	deloma jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk povsod jako polagoma pada, sploh je pa precej nejednakomerno razdeljen, ker znaša razloček mej maksimum na zahodu in mej minimum na severovzhodu 9 mm. Vetrovi so postali nekoliko močnejši, sploh pa precej spremenljivi. Temperatura je ostala precej jednaka in je še vedno za spoznanje pod normalom; razloček mej maksimum in minimum je znašal 11° C. Nebo je bilo povsod zelo spremenljivo, večinoma deloma jasno in deloma oblačno; vreme precej nestanovitno, po več krajih deževno. Morje nekoliko nemirnejše.

Gospodu Franu Kvizdi, c. kr. dvornemu založniku v Korneuburgu.

Sarajevo, dne 18. novembra 1878.

Restitucijski flujid, katerega je Vaše blagorodje okupacijske armadi neplačno dalo na razpolaganje, uporabljal se je v teku okupacije mnogostransko pri voznih kakor tudi ježnih konjih.

Izražujoč Vam za patriotični dar zahvalo, rad porabim priložnost, da Vam naznamim, da se je omenjeni flujid kot **zdravilno in preservativno sredstvo proti vsem**

bolečinam, katere proužroči prevelik trud in škodljivi vplivi taborskega življenja, uporabljaj kot zvrstno sredstvo.

Na povelje Nj. ekscelence armadnega poveljnika.

Graf Sizzo,
(217—2) kamernik in ordonančni častnik.

Kje da se ta prašek prodaja, pove anonca „c. kr. izklj. priv. restitucijski fluid za konje“ v današnji številki. (217)

Poslano.

P. n. naročnikom trboveljskega premoga!

Da si je mnenje povsem napačno, da bi bil g. Viljem Schiffer še vedno zastopnik trboveljske družbe za premogokop, — vendar nahaja se še tu pa tam mej občinstvom; tako krivo mnenje ohraniti si, trudi se pa omenjeni bivši zastopnik tudi sam, prisvojajoč ter nadevajoč si tudi nadalje lastnosti in naslove do katerih nikakor opravičen biti ne more in kateri mu zlasti odslej ne pristojajo več: tako bišči ti v najlepšem svitu na bivešega zastopnika shrambi ali magacinu za premog — še zmirom čelo nasproti noseč veličasten napis iz prešlih daj: „Wilhelm Schiffer, Vertreter der Trifailer Kohlenwerks-Gesellschaft für Krain der Werke Trifail, Sagor und Hrastrig“ — in bivši g. zastopnik se, kakor se čini, niti dosta ne zmeni za to, da mu v istini ter po pravu nikakor ne pristojajo, nadaljevati svojo trgovino pod navedeno krinko povsem krivičnega naslova! — Zbog taceh odnošajev ter v očigled takim nameram primorani smo podpisani ljubljanski založniki in prodajalci premoga obeno mnenje boljše poučiti ter v to svrhu tu javno izreči: „da g. Viljem Schiffer nij več zastopnik trboveljske družbe za premogokop, ker je ona ista družba z dnem 1. julija 1882 l. opustila ter popolnem odpavila nje posebni zastop za Kranjsko, in da omenjeni bivši zastopnik tedaj tudi ni kratko ni malo opravičen nij, nadevati si gori navedene lastnosti in naslove — kateri pa sicer v svoji popolni krivičnosti povsem jasno jedino le na to merijo, s tem slepiti obeno javno mnenje; — kajti, kakor je iz prvo navedenih razlogov razvidno, smo si odslej — in bivši zastopnik z nami vred — vsi popolnem jednaki glede zveze z družbo, vsem jednako brez izjeme pristojajo nam pravo, naročiti si odslej premog neposredno ali direktno iz družbinih jam v Trbovljah, Zagorju ali Hrastrigu in omogočeno je zbog te olajšave nam vsem jednako — baš tako kakor b vsemu zastopniku g. Schifferju — tudi naročila na cele vagone za origi alno ali prvotno ceno zvrševati in sploh tudi v vsakem drugem obziru glede naročil slehernemu nuditi jednake prednosti in koristi, kakor se bi bivši zastopnik g. Schiffer nuditi zamogel.“

P. n. naročnike najljubšeje proseč, da izvolijo to našo objavo zapomniti s ter na njo blagovoljno ozirati se, priporočamo se z odličnim spoštovanjem

ljubljski založniki in prodajalci premoga: (509—2)

A. Debevec s. r., J. Rozman s. r.,
Rimska cesta št. 17—19. Kolodvorske ulice št. 25.
H. Geltner s. r., G. Spinar s. r.,
Kolodvorske ulice št. 29. Konjuške ulice št. 1.

Poslano.

(54—28)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujoče piče,
I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine I
želudca bolesti grkljana I proti mēhurnim kataru,
kas I elastioah za probavila (PASTILLEN)

nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovu varu Českoj).

2 veliki stekli (šipi) za izlagavnico

5 izlág

proda takoj in po ceni

(519—1)

J. Giontini.

Čudovita

sirena (morska deklica),

kakeršne nij do sedaj še nobeden po svetu kazal, je slav. občinstvu na ogled postavljena

v latermanovem drevoredu zad za Lukmanovo vilo.

Ta čudovita morska deklica bode samo nekaj dnij na ogled postavljena. — Vstopnina 20 kr. — Vojaki in otroci plačajo polovico. (518—1)

Hiša na prodaj

iz proste roke, pol ure od Ljubljane na dolni skey cesti, v prav dobrem stanju, ima 5 velikih kletij za vino, dober vodnjak na pumpo, gredico za zelenjavo, vrt, senošet, njivo, hlev in nov skedenj, vse doma okolo hiše in obseza vse zemljišče le 3 $\frac{1}{2}$ orala. Hiša ima gostilno, je pa pripravna tudi za vsako obrtnijo in kupčijo, zlasti z lesom ali žitom. Daleč okolo nij nobene kovačnice, ni strojbenice, ki bi se dala napraviti na mimo tekočem potoku. Proda se zaradi nestalnega zdravja gospodinjje pod ugodnimi pogoji. — V č. pove upravnistvo tega lista. (485—3)

Dva majhna dijaka

se vzprejmeta za drugo šolsko leto v vso brano. Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slov. Naroda“. (517—1)

Večji prostor

za vsako kupčijo pripraven, v sredini mesta Idrije, toda ne na velikem trgu, se s stanovanjem vred v najem dá. Za krčmarski obrt se odda tudi več prostorov.

Kdor hoče ta prostor v najem vzeti, oglasi naj se do dne 15. septembra t. l. ustmeno ali pismeno pri lastniku

Franu Sinkovcu

v Idriji št. 321.

(56—1)

Zidana hiša

z najmanjšero sob, kletjo i. dr., dvema vrtoma, 6 orali njiv in travnikov, pripravna za vsakotero kupčijo, prodaje se iz proste roke po nizkej ceni v Samoboru. 2 uri od Zagreba. — Več v Ljubljani pri V. Hörmannu, Sv. Petra cesta št. 20 in v Zagrebu, Kapitljski trg št. 23. (493—2)

Hiša na prodaj.

V Kurje Vasi se prostovoljno proda hiša št. 24, s 3 sobami, živinskim hlevom, šupo in vrtom. Natančneje se izve pri g.

Delaku.

Gruberjeve ulice št. 4.

(505—3)

Zmožne železolijce in učence

vzprejme

železolivnica in železodelavnica G. Tönnies v Ljubljani. (507—3)

Obče priznana kot jako izvrstno izdelana

podoba

dr. J. Bleiweisa vit. Trsteniškega,

je izšla. V originalu naslikal in v olju to barvenem tisku izvrstno izvršila sta jo c. kr. dvorna tiskarna in artistski zavod g. Reifensteina na Dunaji.

Podoba

v oljato barvenem tisku 63 cm. široka, 79 cm. visoka, nerazpeta gld. 3; na platnu razpeta v 10 cm. širokem baroque okviru gld. 6:50 in v 13 cm. širokem okviru gld. 8, dalje v velikosti 55—68 cm. z 10 cm. širokem baroque okvirom gld. 5:80.

Čistega dohodka teh podob namenjena je polovica za „Narodni dom“ in za zidanje cerkve srca Jezusovega.

Z odličnim spoštovanjem

(308—12)

Fran Kolman,

zaloga stekla in porcelana v Ljubljani.

Malinovec

prve vrste, iz najboljših štajerskih gorskih malin, ki tudi prijetno diši, 1 kilo 80 kr., $\frac{1}{2}$ kilo 40 kr., razpošilja

lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani, Mestni trg št. 4. (498—4)

ADOLF EBERL,

fabrikant oljnatih barv, laka in firneža.

Prodaja na debelo in drobno.

ZALOGA:

(270—15)

V Ljubljani, na Marijinem trgu, poleg Franciškanskega mostu.

Lepe in po ceni

klobuke in čepke,

kakor tudi

kožuhovino

prodaja

(506—46)

Anton Krejči,

v Ljubljani, na kongresnem trgu na oglu gledaliških ulic.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanji

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kedaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu

pri Dunaji, vila Kothe.

(144—24)

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarji Jul. pl. Trnkeczi in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

V. LOBENWEIN

fotografični atelier

v hotelu „pri slonu“.

Fotografira se vsak dan.

(63—30)

J. ANDĚL-a

novoznaideni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravlince, prešičke, ptične črviče, splon vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se do iva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-a,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13, (Dominikanergasse 13, Kettengasse 11.)

V PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Šliharji, trgovcu.

Zaloga na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po pla. atih. (460—4)

Ign. Thomanova vdova,

v Kravje dolini št. 12,

priporoča

(314—4)

svojo zalogo dovršenih

nagrobnih spomenikov

ter izvršuje prav po ceni vsa v kamenosekarsko obrt pripadajoča dela.

Dobro, točno in po ceni izvršuje tudi

altarje

in druga cerkvena dela.

Umrlí so v Ljubljani:

8. avgusta: Franc Meze, kajtarjev sin, 16 dni, Črna vas št. 46, za zlatenico. — Picinin Janez, ključarjev sin, 1 mes., Kravja dolina št. 2, za božastjo.
9. avgusta: Ana Leskovic, delavke hči, 8 dni, Hradeckjeva vas št. 10. — Blaž Kefer recte Žerovk, gostać, 11 let, Kravja dolina št. 11. — Oskar Jarc, paznikov sin, 6 $\frac{1}{2}$ mes., Tržaška cesta št. 19, za drisko. — Franca Novak, delavčeva hči, 1 $\frac{1}{2}$ leta, Poljanska cesta št. 18, za katarom v črevesu.

Včeraj v 8. dan avgusta

se je začela

razprodaja

nekdanj Janez Jamškove

zaloge kramarskega in modnega blaga

Pod Traučo št. 2

(511—2)

po izredno znižanih cenah.

Na znanje.

S 1. oktobrom t. l. odda se mesto direktorja deželnega zdravilišča Slatine (Sauerbrunn bei Rohitsch) na Spodnjem Štajerskem.

To mesto ima te-le dohodka: Letna plača po 3000 gld., delež pri dobičku podjetja o čemer dogovorita se deželni odbor in novi vodja, stanovanje z vrtoom za zele-njavo in 40 kub. metrov drv.

Direktor kot vodja ustanovi ima osobito voditi kupčijo z razpošiljanjem vođe in sploh upravljati zdravilišče, konečno pa tudi oskrbovati posestva in zemljišča, kolikor jih spada k zdravilišču.

Direktor nastavi se s pogodbo, katero pa obe stranki lahko odpovesta.

Prošnjiki te službe izvolijo naj svoje prošnje oddati najdele do 1. septembra t. l. pri vložnem protokolu štajerskega deželnega odbora v Gradci.

V Gradci, v 29. dan julija 1882.

Od štajerskega deželnega odbora.

(Ponatisa ne plačajo.)

(515—1)

Važno za kmetovalce!

Marsikateremu gotovo v veliko olajšavo prodajajo se tudi na obroke po prav ugodnih pogojih dobro znane

Lanz-ove

ročne mlatilnice, slamoreznice itd.,

katerih se je v malo letih izdelalo in razpečalo ogromno število 98 tisoč komadov, kar je gotovo najboljšo spričevalo in priporočilo. — Tedaj na noge! Združite se po dva ali več skupaj in ne zamudite ugodne prilike, kajti korist glede dela in časa je tolika, da se kupljeni stroj prav kmalu sam izplača.

Pojasnila in ilustrovane cenike brezplačno razpošilja zastopništvo in zaloge pri A. Debevču

v Ljubljani, Rimska cesta št. 19.

(448—11)

Tuberozno mleko.

Če se to mleko, sestavljeno iz vegetabilnih in neškodljivih snovi, rabi vsak dan, koža postane mehka, voljna in nežna, hepatični madeži, poletni izpuščaji, vzrastki, nesnage, nenaravna rudečica, vse to izgine; koža se prehito ne zgubani ter polagoma pridobiva voljnost in zdravo barvo. V steklenicah po 1 gld.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila.

(451—5)

Bergerjevo medicinično milo iz smole,

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo milo iz smole** ima 40 % koncent. smole iz lesa ter se stvarno od vsega drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se prekanjenju izogne, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole**, ker naj se pazi na znano varstveno marko.

Pri trdovratnih poltnih boleznih rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno samo **Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so inozemska ponarejanja neuspešni izdelki.

Kot milejše milo iz smole za odstranjenje vseh

nečistosti na polti

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično milo za umi-vanje in kopanje pri vsakdanjej rabi služi

Bergerjevo glicerín-milo iz smole,

imejoče 35 % glicerina ter fino diši.

(38—15)

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar **G. HELL v OPAVI.**

V zalogi v vseh lekarnah cele države. Glavne zaloge pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarjih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl. Trakoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J. Wario. V Kranji K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečny.

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Pogrebna ustanov

Frana Doberleta v Ljubljani

priporoča svoje takozvane

imitirane rakve od kovin.

Izdelane so iz lesa v jako lepej obliki in solidno, sliče so po meta-lične barvi z bogatimokusnim lišpom od brona pravim rakvam od kovin popolnem in so ravno tako cene, kakor do zdaj navadne lesene rakve.

Na telegrafično naročilo z naznanjeno dolgostno mero pošiljajo se takoj na vse železniške postaje.

Ustanov deva na prost oder in pokopava, ono tudi oskrbi sijajno dekoriranje in pogrebe v in zunaj Ljubljane, kakor tudi oskrbljuje vence in trakove z napisi, naposled tudi transport mrlíčov na vse kraje to in inozemstva in se priporoča v ceno oskrbovanje.

(701—34)

Optični institut

E. REXINGER-ja

v Ljubljani.

(225—18)

Specijalitete za one, ki potrebujejo očal.

Velika kompletna zaloge najnovejših in kot praktično priznanih optičnih, fizikalčnih in matematičnih rečij; zelo nizke, stalne cene. Obširne cenilnike na zahtevanje gratis in franko. Vplačevanje na obroke pri zneskih od 5 gld. više brez povišanja cene se blagovoljno dovoli.

Poprave dotičnih stvari se izvršujejo dobro in natanko.

Graverska dela

vsake vrste se oskrbé zelo dobro in cenó.

Ces. kralj.

izklj. priv.

restitucijski flujid za konje

od

Frana Ivana Kwizde v Korneuburgu,

c. kr. dvornega založnika.

Ta je za celo avstrijsko-ogersko in italijansko državo izključljivo privile-giran in se je rabil v konjarnicah Nj. Veličanstev kraljice angleške, kralja pruskega, cesarja nemškega, kralja švedskega, kakor tudi mnogih visokih oseb z izredno dobrim uspehom,

in služi po večletnih poskušnjah v okrepečo pred in po večjem trpljenju, kakor tudi kot podkrepijo pri zdravljenju zunanjih boleznij, trganja, revmatizma, izvinjenih udov, okorelosti kit in mišic itd. — 1 steklenica 1 gld. 40 kr.

Gospodu Franu Ivanu Kwizdi, c. kr. dvornemu založniku, v Korneuburgu.

Podpisani urad prvega oskrbníštva potrjuje s tem, da se Vaš c. kr. priv. resti-tucijski flujid v konjarni Nj. c. kr. visokosti prejasnega gospoda nad-vojvode Ferdinanda IV., velikega vojvode Toskanskega rabi izza decembra 1879, pri konjih za ohranjenje žit, in da noge ne postanejo trde, z dobrim vspehom.

V Solnem Gradu, v 1. dan maja 1880.

Velikega vojvoda Toskanskega prvo oskrbníštvo:

Cavaliere Cicogna, tajnik.

Gospodu grofu de Montigny, Paris.

Potrjuje, da sem prejel blagovoljno poslanega mi c. kr. restitucijskega flu-jida F. I. Kwizde, c. kr. dvornega založnika v Korneuburgu, poročati Vam morem z veseljem, da sem ga pri konji, bolnem za revmatizmom, rabil s tako izredno hitrim in dobrim vspehom, da je konj zdaj zopet zdrav.

Roubaix, 25 Rue de Pays, v 10. dan maja 1878.

Cesai Scirepel fils.

Dobé se gori imenovani preparati pri naslednjih firmah:

V Ljubljani: W. Mayr, lekar; J. Svoboda, lekar; H. L. Wencel. V Loki: Karol Fabiani, lekar. V Celji: A. Marek, lekar; J. Kupferschmiedt, lekar; Karol Krisper; Frau Janesch. V Krškem: F. Bömsches, lekar. V Kranji: Karol Šavnik, lekar; Karol Puppo. V Wietingu: W. König.

Razen tega nahajajo se skoraj po vseh mestih in trgih kronovine zaloge, ki se časih po raznih listih naznanjajo.

(216)

Le pravo, če je vrat steklenice z rdečim papirnatim od-rezkom zaprt, ki nosi moj spodaj zaznamovan faksimile in mojo varstveno znamko.

Kdor mi ponarejalec moje zavarovane znamke tako skaže, da ga morem tožiti, dobi odškodnine do 500 gld.

Fr. I. Kwizde
H. H. Hofmeister

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.